

Derfor vil jeg godt spørge endnu en gang, når nu Rådet for Socialt Udsatte klart siger, og nu citerer jeg noget, jeg ikke har citeret før fra side 8 i deres nyligt udkomne rapport, at der er en større risiko for langvarig fattigdom, at den er vokset betydeligt, skal socialministeren så ikke veje sine ord med endnu større omhu, end vi hører i dag?

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

De undersøgelser, vi har set her gennem det seneste år, af mobiliteten hos kontanthjælpsmodtagere viser faktisk, at der er en meget stor mobilitet. Det er forholdsvis få, der i længere tid bliver hængende i kontanthjælpssystemet. Der er en meget stor bevægelighed, og det er jo sådan set et positivt tegn, fordi det jo betyder, at folk bare er på vej et andet sted hen og måske også, at nogle af indsatserne lykkes.

Det er jo det, der er afgørende, samtidig med at jeg gerne vil holde fast i, at i Danmark er det den mindste del af befolkningen, der befinder sig i lavindkomstgruppen. Men som jeg også har understreget i dag, vil vi jo gerne forstærke den her indsats.

Jeg har nævnt de konkrete initiativer, og dem vil jeg umiddelbart tro hr. Villy Søvndal bakker op om, nemlig at vi med mentorordninger, med vikarordninger, med en gældslempelse yderligere kan bidrage til, at nogle af dem, der f.eks. måtte være i kontanthjælpssystemet, får mulighed for at komme i beskæftigelse.

Det er den linje, som jeg vil fortsætte, for det allerbedste, vi kan gøre, er faktisk at sikre, at folk kan blive selvforsørgende. Det er den allerbedste indsats for at sikre en god hjælp til dem, der har det svært.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 185

18) Til socialministeren af:

Villy Søvndal (SF):

»Kan ministeren bekræfte, at øget beskæftigelse og generelt øget velstand ikke blot kan reduceres til øget »statistisk ulighed«, hvis der samtidig har fundet reduktioner af satserne sted, som det er tilfældet med loftet over kontanthjælpen og starthjælpen, og at der derfor er tale om en de facto øget ulighed i det danske samfund de seneste år?«

Villy Søvndal (SF):

Jeg synes desværre, at ministeren faldt tilbage til sit gamle talepapir fra Statsministeriet nu igen. Det er jeg sådan set ked af, for det er lidt ærgerligt, at vi ikke har en lidt friere minister, som tør sige lidt mere tekstuafhængigt, hvad hun faktisk mener.

Jeg vil godt prøve at bede ministeren følge følgende ræsonnement: Ministeren siger, at hun har et ønske om, at der skal flere i beskæftigelse. Alle undersøgelser fra Socialforskningsinstituttet, fra Rådet for Socialt Udsatte konstaterer, at der ikke kommer flere i beskæftigelse, når man sænker satserne. Vil ministeren så ikke erkende det indlysende for enhver anden i det her land, at når man sænker satserne, så har folk færre penge at bruge, og så bliver folk mere fattige? Kan vi ikke bare få den konstatering fra ministeren, at når det at få folk i arbejde ikke lykkes, så er virkningen, at flere bliver fattige?

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Ja, det er i hvert fald et lidt andet spørgsmål end det, jeg umiddelbart blev bedt om at svare på, nemlig spørgsmål nr. S 185. Men jeg skal gerne svare på hr. Villy Søvndals spørgsmål.

Jeg synes, at det, der er brug for i forbindelse med loftet over kontanthjælpen, er, at man giver det tid til at virke. Og som jeg har været inde på tidligere, er det jo også vigtigt, at man i kommunerne informerer borgerne om, hvad konsekvensen af loftet er, og hvor jeg synes, det er afgørende, at der er en forskel på, hvad man har ud af det, når man er på overførselsindkomst, og hvad man har ud af det, når man er i beskæftigelse.

Derfor synes jeg også, at hr. Villy Søvndal skal interessere sig for, hvad det rent faktisk er, man f.eks. som familie på lavindkomstområdet har ud af det i forhold til dem, der eksempelvis er på kontanthjælp. Der synes jeg, det er vigtigt, at der er en økonomisk forskel, at der er noget at gøre godt med økonomisk, når man er på arbejdsmarkedet. Og det er den linje, regeringen har lagt, og den linje, som regeringen vil fortsætte med.

Villy Søvndal (SF):

Det forstår jeg sådan set godt, også fordi det efterhånden er gentaget, jeg tror, det her var 19. gang, at det skal kunne betale sig at arbejde. Jeg har forstået det, og selv gentagelser vil ikke bringe mig til øget forståelse af det.